

VIII

bruar udtalte Formanden (*Hans Rasmussen*): „Der er i Dag hejst Sørgeflag ved Indgangen til Rigsdagens Hus. Anledningen hertil turde allerede være kendt af Tingets Medlemmer. Der er indløbet Meddelelse om, at Folketingsmand Hans Jacob Sørensen i Gaar er død paa Hospital her i Hovedstaden.

Hans Jacob Sørensen ramtes i Fjor af en alvorlig Sygdom, som længe hindrede ham i at varetage sin Gerning. For nylig vendte han dog for en kortere Periode tilbage til Rigsdagen og kom straks i Virksomhed med noget af det Arbejde, hvormed han tidligere med Dygtighed havde beskæftiget sig. Hans Udseende tydede paa, at Sygdommen ikke var helt

overstaaet. Men paa den anden Side turde Haabet om Helbredelse ikke opgives. Hans Jacob Sørensen var jo en ung Mand.

Imidlertid indtraadte i Forgaars et betænkeligt Tilbagefald, der gjorde en hurtig Hospitalsindlæggelse nødvendig. Men Lægerne stod magtesløse. I Gaar Eftermiddags hentede Døden vor Kollega.

I en ganske ung Alder droges Hans Jacob Sørensen af det offentlige Liv, og han sluttede sig tidligt til den Ungdomsbbevægelse, som dengang voksede frem i Tilknytning til Venstrepartiet. Inden for denne Ungdomsbbevægelse deltog han flittigt i Behandlingen af Samfundsanliggender og blev ret hurtigt en stærkt benyttet Talsmand ved Møder omkring i Landet, hvor han overalt vandt Tillid og vakte Sympati ved sin Veltalenhed og sin noble og hensynsfulde Fremtræden.

Kun ca. 26 Aar gammel blev han opstillet som Folketingskandidat, og i 1920 blev han valgt til Medlem af Tinget som Repræsentant for Venstre i Odense Amt og beholdt dette Hverv i 6 Aar. I 1929 valgtes han som den ene af Partiet Venstres Repræsentanter for Ribe Amt.